

Full diocesà

3 de juny del 2018

p5 — Avui és el Dia de la Caritat

p6 — Celebrat l'Aplec de l'Esperit a Tortosa

Que l'Església adori aquest Sol

Vós sou el Pa Viu i verdader, que baixàreu del cel per alimentar els afamats; encara més: per ser vós mateix l'aliment de pelegrins en aquest desert.

Vós esteu en un Pa, fortalesa dels cors, perquè per la fortalesa d'aquest Pa puguem caminar en aquests dies, consagrats al vostre Nom, sense molèsties de la carn ni de la sang, perquè vós sou el veritable Cos i la veritable Sang [...].

Als vostres deixebles els heu ensenyat a viure amb innocència pura, asseguts al voltant de la taula, per oferir a Déu Pare l'hòstia de lloança.

Nosaltres, afamats i assedegats, us demanem de ser saciats de la vostra dolçor per a fruit de la lloança en la solemnitat del vostre Cos i de la vostra Sang ara en aquest caminar diari, i en la vida futura ser saciats de felicitat amb tots els sants.

Que l'Església adori a aquest Sol [...] veritable: veritable sosteniment, Pa baixat del cel, Pa de glòria, viàtic en el camí. Anteriorment en la llei amagat, ara el Pa dels àngels resplendeix. Ara el rei de la Pau s'ofereix com a Pa per a ser pau en la humanitat.

(De la lloança i adoració mossàrab al Santíssim Sagrament)

«Jesús prengué el pa, digué la benedicció, el partí, els el donà...»

El Cos i la Sang de Crist/ Cicle B

Lectura del llibre de l'Èxode

En aquell temps, Moisès anà a comunicar al poble tot el que el Senyor li havia dit i tot el que havia ordenat. El poble sencer, a una sola veu, respongué: «Farem tot el que diu el Senyor.» Moisès escriví totes les paraules del Senyor, i l'endemà, de bon matí, erigí un altar al peu de la muntanya i plantà dotze pedres, per les dotze tribus d'Israel. Després encomanà als joves del poble d'Israel que oferissin víctimes en holocaust i immolessin vedells al Senyor com a víctimes de comunió. Ell recollí en gibrells la meitat de la sang, i amb l'altra meitat aspergí l'altar. Després prengué el document de l'aliança i el llegí al poble en veu alta. El poble respongué: «Farem tot el que diu el Senyor, l'obirem en tot.» Llavors Moisès aspergí el poble amb la sang i digué: «Aquesta és la sang de l'aliança que el Senyor fa amb vosaltres d'acord amb les paraules escrites aquí.»

(24,3-8)

Salm responsorial

Invocant el nom del Senyor,
alçaré el calze per celebrar la salvació.
(Salm 115)

Lectura de la carta als cristians hebreus

Crist ha vingut com a gran sacerdot del món renovat que ara comença. Ha entrat una vegada per sempre al lloc sant, passant per un tabernacle més gran i més perfecte, no fet per mans d'homes, ja que no pertany al món creat; i no s'ha servit de la sang de bocs i de vedells, sinó que amb la seva pròpia sang ens ha redimit per sempre. Segons la Llei de Moisès, la sang dels bocs i del vedells i la cendra de la vedella, aspergida sobre els qui estaven contaminats, purificava i santificava exteriorment. Ara però, Crist s'ha ofert ell mateix a Déu, per l'Esperit Sant, com a víctima sense tara. Per això, i amb molta més raó, la sang del Crist ens purificarà de les obres que porten la mort, perquè puguem donar culte al Déu viu. El Crist, doncs, és mitjancer d'una nova aliança, perquè ha mort en rescat de les culpes comeses sota la primera. Per ell, els qui eren cridats a l'herència eterna reben allò que Déu els havia promès.

(9,11-15)

Lectura de l'evangelí segons sant Marc

El primer dia dels Àzims, quan la gent immolava l'anyell pasqual, els deixebles digueren a Jesús: «On voleu que anem a preparar-vos el lloc perquè puguem menjar l'anyell pasqual?» Ell envià dos dels seus deixebles amb aquesta consigna: «Aneu a la ciutat i us trobareu amb un home que duu una gerra d'aigua. Seguiu-lo, i allà on entri digueu al cap de casa: El mestre pregunta on l'allotjareu per poder menjar l'anyell pasqual amb els seus deixebles. Ell us ensenyarà dalt la casa una sala gran, arreglada amb estores i coixins. Prepareu-nos allà el sopar.» Els deixebles se'n anaren. Arribant a la ciutat, ho trobaren tot com Jesús els ho havia dit i prepararen el sopar pasqual. I mentre menjaven, Jesús prengué el pa, digué la benedicció, el partí, els el donà i digué: «Preneu-lo: això és el meu cos.» Després prengué el calze, digué l'acció de gràcies, els el donà i en begueren tots. I els digué: «Això és la meua sang, la sang de l'aliança, vessada per tots els homes. Us ho dic amb tota veritat: Ja no beuré més d'aquest fruit de la vinya fins el dia que en beuré de novell en el regne de Déu.» Després de cantar l'himne, sortiren cap a la muntanya de les Oliveres.

(14,12-16.22-26)

«Crist, doncs, és mitjancer d'una nova aliança, perquè ha mort en rescat de les culpes comeses sota la primera»

Cos i sang de Crist, en continuïtat de la Trinitat

Jean Hakolimana, prev.

Avui celebrem la festa del Cos i de la Sang de Crist, popularment Corpus. És molt instructiva la celebració d'aquesta festa a continuació de la de la Santíssima Trinitat. De fet, en l'Eucaristia es dona una trobada intensa amb el misteri de la Trinitat. Es pot comprovar amb aquestes paraules amb les quals el sacerdot fa la invocació sobre les ofrenes. «Sou realment sant, Senyor, font de tota santedat. Santifiqueu, doncs, aquestes ofrenes, fent que hi davalli el vostre Esperit, com la rosada, perquè es converteixin per a nosaltres en el Cos i en la Sang de Jesucrist.» Així, amb aquest acte, hi involucrem les tres persones de la Santíssima Trinitat, per donar a aquest moment una transcendència inigualable. És que l'Eucaristia, a més de ser la presència real de Jesús enmig nostre, és també la presència per excel·lència de l'acció de la Trinitat.

Per això, sovint, quan celebrem l'Eucaristia, demanem com a màxim efecte seu ser configurats a la Santíssima Trinitat i al seu model de caritat i unitat. Així, per exemple, ho expressa aquesta col·lecta final del segon diumenge de durant l'any: «Senyor, vesseu damunt nostre el vostre esperit de caritat i feu que visquem units de cor els qui heu saciat amb un mateix pa.» En el mateix sentit, les col·lectes de la missa solen acabar amb la fórmula trinitària. Adrecem les nostres pregàries a Déu, per Crist, que regna en la unitat de l'Esperit Sant. Així, doncs, l'Eucaristia es converteix, per a nosaltres, en la trobada més intensa, més excel·lent, més directa i molt palpable amb el misteri de la Santíssima Trinitat.

La imatge

L'Última Cena, curulla de símbols, és crida i advertiment a no reduir la santa Eucaristia a una devoció particular. Cada època en subratlla aspectes diversos, cada persona l'enriqueix amb accents propis.

Arribada l'Hora del Senyor, en el sopar pasqual, quan Jesús és lliurat, allí hi ha l'Església, la comunitat contemplativa i reverent; i —ja se sap— l'Eucaristia fa l'Església.

L'Últim Sopar (1527). Hans Holbein el jove

Lit. hores: Setmana I

4 dilluns

—Sant Francesc de Caracciolo
—Santa Noemí i Rut
2 Pere 1,1-7 / Salm 90 / Marc 12,1-12

5 dimarts

—Sant Bonifaci, màrtir (680-754)
2 Pere 3,12-15a,17-18 / Salm 89 / Marc 12,13-17

6 dimecres

—Sant Norbert, arquebisbe (1080-1134)
—Sant Marcel·lí Champagnat
2 Timoteu 1,1-3.6-12 / Salm 122 / Marc 12,18-27

7 dijous

—Sant Pere de Còrdova, màrtir (*851)
—Sant Robert, abat (*1159)
2 Timoteu 2,8-15 / Salm 24 / Marc 12,28b-34

8 divendres

—Sagrat Cor de Jesús
—Sant Heracli, bisbe (s.VI)
Osees 11,1.3-4.8c-9 / Salm Isaïes 12,2-3.4bcd,5-6 / Efesis 3,8-12.14-19 / Joan 19,31-37

9 dissabte

—Cor Immaculat de la Benaurada Verge Maria
—Sant Efrem, diaca i dr. Església (s.IV)
—Sants Prim i Felicià, màrtirs (*286)
—Santa Diana, verge (*1236)
2 Timoteu 4,1-8 / Salm 70 / Lluc 2,41-51

10 diumenge X de durant l'any / Cicle B

—Santa Margarida, reina (1045-1093)
Gènesi 3,9-15 / Salm 129 / 2 Corintis 4,13-5,1 / Marc 3,20-35

Dissabte vinent, solemne Vetlla d'Espigues diocesana

Adoració Nocturna

Dissabte vinent, 9 de juny, tindrà lloc la solemne Vetlla d'Espigues Diocesana al santuari de la Mare de Déu de Joncadella, amb el següent horari:

22.00: Recepció d'adoradors i presentació de banderes.

23.00: Salutació i benvinguda del capellà custodi, Mn. Josep Capdevila. Missa concelebrada presidida pel senyor bisbe de Vic. Exposició del Santíssim, processó per l'exterior i benedicció dels camps.

Presentació d'adoradors i torns de vetlla.

3.00: Es tancarà l'acte amb les laudes, reserva i salve.

Notes:

La recepció de seccions es farà en una de les dependències del santuari.

Es prega de portar la bandera i la insígnia.

S'utilitzarà el ritual de la Vetlla d'Espigues (llibret vermell).

Vetlla oberta a tots els assistents i persones que ho destigin. Es recomana als adoradors que vinguin acompanyats de familiars i amics.

Acabada la vetlla, hi haurà un esmorzar de germanor.

Hi haurà servei de bar fins a les 2.45h.

Visita guiada: el barroc a la catedral de Vic

Dissabte dia 16 de juny

La catedral de Vic és coneguda pel seu campanar romànic, pel seu claustre gòtic i per les pintures de Josep Maria Sert, fetes durant el segle XX.

Però la catedral conserva també un valuós patrimoni fet en els segles barrocs, i poca gent s'hi fixa. De fusta tallada, trobem el magnífic retaule de Santa Maria de la Rodona, amb la Verge jacent, el gran armari de relíquies de la sagristia; feta d'argent repussat, trobem el sepulcre de sant Bernat Calbó, obra mestra de l'orfebreria catalana; i en pedra i marbres, el retaule de la Mare de Déu del Pilar, el primer ornament d'estil neoclàssic de la catedral que «enterrà» definitivament l'estil barroc.

Serà el dissabte dia 16 de juny, a les 12 h. El preu és de 2 euros per persona. Activitat amb reserva prèvia. Informació i inscripcions a reserves@cataloniasacra.cat i al 693 720 202 (de dilluns a divendres de 10 a 19 h).

Càritas alerta de precarietat persistent en l'àmbit familiar i laboral

Avui, postulació del Dia de la Caritat

Amb motiu del dia de Corpus, el Dia de la Caritat, Càritas Diocesana fa balanç de les seves activitats i publica la memòria anual.

Durant el 2017, Càritas Diocesana ha acollit i acompanyat 4.513 persones a través dels diferents projectes i accions socials.

A Càritas s'organitza l'acció social en programes, projectes i accions. Aquestes han estat les dades: acolliment i atenció social, 2.805 persones ateses; inserció sociolaboral, 594 persones; inclusió social, 994 persones; habitatge, 120 persones. Els projectes d'acció social han estat possibles gràcies al treball de les persones contractades i voluntàries de l'entitat; aquestes darreres sumen 1.022.

Reflexions sobre la situació actual

Continuen essent majoritaris els percentatges d'ajuda destinats a cobrir les necessitats més bàsiques de les persones ateses. Hi ha Càritas que estan reflexionant per buscar fórmules que dignifiquin l'ajut d'aliments, com les targes mo-

neders. Se segueix constatant la necessitat de donar suport per a lloguer i subministrament de la llar, ja que la precarietat de les famílies ateses és persistent i s'allarga en el temps, perquè les polítiques d'habitatge encareixen el seu preu i dificulten encara més la inserció social de les famílies.

El repte d'Acolliment i Atenció és revisar i repensar el model actual de projectes de Distribució d'Aliments Solidaris, Robers i l'Acolliment, per a avançar cap a un model més integral i integrador, que promogui espais grupals de suport i apoderament.

Càritas també constata que, malgrat que les xifres globals augurin una davallada de la taxa d'atur, es constata que les condicions de feina de les persones que s'insereixen continuen essent tant o més precàries que durant la crisi i no els permeten sortir de la situació de pobresa.

La participació de persones en situació administrativa irregular determina els temps i les condicions d'accedir a un lloc de treball digne, incrementant les situacions de vulnerabilitat.

Cal continuar avançant en les línies d'economia social i solidària, i iniciar nous projectes que tinguin en compte les persones que no poden accedir al mercat laboral.

L'accés a l'habitatge com a dret bàsic no està garantit per a moltes de les persones que atenem.

Cal continuar incidint en la reivindicació de polítiques socials d'habitatge.

S'han acollit 4.513
persones durant el
2017

Tortosa va acollir joves de tots els bisbats catalans

1.200 participants en el 12è Aplec de l'Esperit

Riure i plorar, cridar i saltar, ballar i pregar. Tot això es va donar en poques hores a l'Aplec de l'Esperit. Amb la música com a protagonista, el dissabte al matí, al parc de Teodor González, i a la nit, amb els concerts de lloança de Worship Central i Worship.cat. Els joves no es van parar de moure i de buscar Déu en tot aquell cap de setmana, escoltant testimonis de fe a Tortosa i renovant les promeses del baptisme a Sant Carles de la Ràpita.

Tortosa fou, els dies 19 i 20 de maig, la diòcesi amfitriona d'aquest 12è Aplec de l'Esperit: «És una alegria poder acollir-vos a tots els joves dels altres bisbats de Catalunya», va afirmar Enric Benavent, bisbe de Tortosa, en l'acte d'acolliment al Parc Teodor González. «És per a nosaltres la primera vegada que celebrem l'Aplec: és un repte, però sobretot una il·lusió.»

Benavent destacà la participació de 200 voluntaris tortosins en l'organització de l'Aplec i la immensa ajuda que això suposa per a unir els joves de la seva diòcesi i també els de tot Catalunya: «Ens ajuda a conèixer els joves de tots els bisbats, a compartir un dia la nostra fe, i això penso que per als joves és important, perquè aquestes trobades descobreixen a molts d'ells que no estan sols.»

Els joves participants, uns 1.200, van sortir molt entusiasmats d'aquest Aplec de l'Esperit i ho van compartir amb l'organització. Aquí us deixem una mostra dels missatges:

Marta Cabrera, noia de divuit anys de la parròquia de Sant Joan de Valls, va explicar com va viure la jornada de l'Aplec de dissabte: «Ho he rebut amb molt d'amor, la veritat, no pensava que fos això. I, realment, sóc una persona que he tingut molts dubtes, i ara mateix estic començant a centrar-me i m'està servint molt, la veritat.»

Elena Canals, de vint-i-un anys, provinent del bisbat de Mallorca, va escriure a Instagram: «M'ha agradat moltíssim l'Aplec. Per al pròxim hi seré, segur. Molts ànims i continueu fent això per nosaltres els joves, a poc a poc n'hi haurà més.»

Nadia Espinoza, de divuit anys, de la parròquia de Sant Esteve de Granollers, va agrair també amb un missatge l'experiència: «Mil gràcies per aquest Aplec de l'Esperit! Una experiència intensa, molt viscuda, entrançable, familiar, acollidora... Me'n torno a casa molt renovada, estimo més Déu... Que perduri sempre! Ens veurem en el pròxim Aplec de l'Esperit!»

Els joves sortiren
satisfets de l'experiència

Silenci, oració, discerniment...

Síntesi de l'exhortació apostòlica «Gaudete et exsultate» (i VII)

El discerniment no pertany tan sols als més intel·ligents o als més ben educats. No requereix habilitats especials, sinó una disposició a escoltar el Senyor, els altres, la realitat mateixa, que sempre ens desafia de maneres noves.

Només qui està disposat a escoltar té la llibertat per a renunciar al seu propi punt de vista parcial o insuficient, als seus costums, als seus esquemes. Hem de discernir els plans de Déu, per a no oblidar la seva invitació a créixer. Per aquesta raó, demanaré a tots els cristians que examinin diàriament la seva consciència en un diàleg sincer amb Déu.

Necessitem el silenci de l'oració prolongada per a percebre millor el llenguatge de Déu, per a interpretar el significat real de les inspiracions que creiem ha-

ver rebut, per a calmar la nostra ansietat i veure el conjunt de la nostra existència renovada a la llum de Déu.

Aquesta actitud de discerniment implica l'obediència a l'Evangeli com a últim criteri, però també al Magisteri que el custodia, intentant trobar en el tresor de l'Església el que sigui més fecund per a «l'avui» de la salvació; ja que la rigidesa no té lloc davant l'etern «avui» del Senyor ressuscitat.

Déu ho demana tot de nosaltres, i també ens ho dona tot. No vol entrar en les nostres vides per disminuir-les sinó per dur-les a plenitud. Demanem que l'Esperit Sant infongui en nosaltres un intens anhel de ser sants per a la major glòria de Déu i animem-nos els uns als altres en aquest intent. Així compartirem una felicitat que el món no ens podrà prendre.

La Dita

«Atipar-se com un lladre»

Sebastià Codina, prev.

Vol dir atipar-se de valent i d'una manera famolenca i goluda.

Fa segles abundaven els lladres i bandolers amagats a les muntanyes i boscos de la nostra terra. Calia que s'enforatessin en els llocs més esquerps i allunyats dels poblats per no ser atrapats pels guardes de torn.

Anaven molt mal alimentats. Sovint la fam els empaitava. Quan ja no podien aguantar més s'acostaven a una casa de pagès o fonda de camí ral i s'afartaven com uns llops. Amençaven a l'amo que no els delatés o si no... Ben tips i sense pagar se'n tornaven als seus cataus i amagatalls esperant alguna oportunitat per a poder fer saca amb el primer badoque que caigués a les seves mans.

Una presència que enamora

Romà Casanova, bisbe de Vic

Què té la presència eucarística de Jesús que enamora per totes bandes on hi hagi un cor que es deixa fascinar? Aquesta és la pregunta que em faig sovint, sobretot quan estic amb joves, els quals són davant Jesús, realment present en l'Eucaristia. I l'única resposta que troba és que en el sagrament de l'Eucaristia hi ha una presència que enamora, ja que és Jesús realment present en la senzillesa del pa i del vi; i la seva presència és viva –realment viva!– i eloqüent. Sempre comprèn l'eloqüència del silenci en l'adoració de l'Eucaristia. Però és que és l'eloqüència de l'amor. L'amor en si mateix no és de gaires paraules. De fet, l'amor vertader es manifesta més en les obres que no pas en les paraules. I la màxima expressió de l'amor de Déu és Jesucrist en la creu, sofrint i morint. I en aquesta expressió és poca l'eloqüència i màxima la donació d'amor. Aquesta és la presència que enamora: en el sagrament de l'Eucaristia es fa present Jesús, donant-se per amor aquí i ara.

La festa de Corpus és la festa dels cristians en la nostra expressió pública de la fe en la presència real de Crist en el sagrament de l'Eucaristia. Aquest dia som convocats tots a fi que en cada poble i ciutat fem expressió d'aques-

ta fe mitjançant la processó eucarística. Tant és si som molts o pocs, si som capaços de moltes manifestacions populars o poques, si fem un recorregut curt o llarg; sigui com sigui, som convidats a acompanyar la presència humil de Crist, amb la certesa que la seva presència sempre es capaç d'enamorar els cors humils i senzills i de beneir els nostres pobles i ciutats.

La presència eucarística enamora perquè és expressió d'amor. La caritat és l'amor que rebem de Déu i es fa amor actiu envers els germans. Per això mateix –i no ens hem de cansar de dir-ho– la festa del Corpus és també el Dia de la Caritat. En aquesta jornada hem de tenir present Càritas, com a expressió de la caritat feta institució de l'Església, de tota la diòcesi i de totes i cada una de les parròquies. La presència de Càritas en les parròquies o agrupaments de parròquies és una necessitat vital. No és concebible una comunitat cristiana en què la dimensió caritativa no sigui present. No oblidem que l'Eucaristia, misteri d'amor, és la font de la caritat cristiana. La presència que enamora porta a l'amor actiu als germans més necessitats. Corpus i Càritas són dos aspectes del mateix misteri d'amor de Crist.

